

лѣзлъ изъ употребленіе въ живъ разговоръ, та да го учимъ по писанія, за да му съставимъ грамматику. Нашій языкъ всякой Българинъ научва отъ бащъ си и отъ майкъ си и на него най-напрѣдъ проговаря и го знае прѣди да стане врьденъ да ся учи да чете и да пише. та който иска да му напише грамматику, не трѣбва да го трѣспъ въ писанія, защото го намира живъ въ народа. Истина, за да подведе нѣкой единъ языкъ подъ граматическы правила, трѣбва да го изучи отъ корена му, а не само отгорѣ така, каквото всякой го чюе въ живъ разговоръ, и за това все е потрѣбно да изучи нѣкаквы изрядны съчиненія на тоя языкъ. Обаче колко за такъвъ потрѣба мы ако нѣяме писанія, то имаме народны творенія, които могатъ да ни послужатъ за ръководство въ изученіе языка много по-добрѣ отъ най-хубавѣ написано нѣчто отъ единъ писатель. Народны-ты творенія сж естествены, та въ языка имъ не може да бжде ничто погрѣшено или несвойствено. На противъ съчиненіе та на писатели-ты сж искусственно подражаніе на естеството, а подражаніе рѣдко да бжде като естествено нѣчто. Преди да кажемъ, кон сж тыя народны творенія на языка ни, да прѣглядаме пръвѣ, кое е и какво е най изрядно-то твореніе на Елминскій языкъ и послѣ да поиспытаме да видимъ, дали